

USNESENÍ

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3. prosince 2019 v trestní věci proti
1) Václavu H[REDACTED], narozen [REDACTED] v Praze 2, naposledy řidič, bytem [REDACTED]
a 2) JUDr. Martinu R[REDACTED], narozen [REDACTED], advokát, bytem [REDACTED],
obviněným ze spáchání zločinu vydírání podle § 175 odst. 1 a odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a dalších

takto:

podle 222 odstavce 2 trestního řádu se trestní věc Okresního soudu v Kladně vedená proti obžalovaným Václavu H[REDACTED] a JUDr. Martinu R[REDACTED], pod sp. zn. 1 T 135/2018 pro skutek spočívající v tom, že

obžalovaný Václav H[REDACTED]

1) dne 6. 8. 2017 okolo 4:02 hodin v Kladně, na třídě T. G. Masaryka, v baru Ego Café, před nejméně třemi přítomnými osobami udeřil nejméně čtyřikrát do obličeje Petra Š[REDACTED],
obžalovaní Václav H[REDACTED], JUDr. Martin R[REDACTED] údajně ve společnosti Svatopluka P[REDACTED], narozen [REDACTED].

2) dne 6. 8. 2017 okolo 4:05 hodin v Kladně, na třídě T. G. Masaryka v baru Ego Café, se záměrem zamezit poškozenému Miloslavu F[REDACTED] telefonovat, všichni obžalovaní požadovali, aby poškozený Miloslav F[REDACTED] odložil mobilní telefon, obžalovaný Václav H[REDACTED] udeřil poškozeného Petra Š[REDACTED] do obličeje a požadoval na poškozeném Miloslavu F[REDACTED], aby netelefonoval, a když na to poškozený F[REDACTED] nereagoval a dále telefonoval, přistoupil k němu do prostoru za pultem obžalovaný JUDr. Martin R[REDACTED] a poškozeného Miloslava F[REDACTED] natlačil do chodbičky v zázemí provozovny, kam přiběhli též Svatopluk P[REDACTED], Václav H[REDACTED] a další osoby a poškozený Miloslav F[REDACTED] v chodbičce za barem nezjištěným způsobem utrpěl zranění a to drobnou oděrku a podkožní krevní výron na čele, zlomeninu nosních kůstek bez většího posunu kostních úlomků s otokem a podkožním krevním výronem a drobnou oděrkou na hřbetě nosu se zakrvácením čelistní dutiny vpravo, podkožní krevní výron u vnitřního očního koutku vpravo, otok pravé tváře a podkožní krevní výron v okolí pravého oka, což si vyžádalo hospitalizaci poškozeného Miloslava F[REDACTED] do 10. 8. 2017 v Oblastní nemocnici Kladno, bezprostředně poté obžalovaný Václav H[REDACTED] opět přistoupil před barovým pultem k Petru Š[REDACTED] a udeřil ho dvakrát do obličeje,

postupuje k projednání ve správním řízení Magistrátu města Kladna.

Odůvodnění

1. Okresní státní zástupce v Kladně podal obžalobu na Václava H[REDACTED] a JUDr. Martina R[REDACTED] a dále Svatopluka P[REDACTED], jehož věc byla soudem vyloučena k samostatnému projednání, ve které byli H[REDACTED] a R[REDACTED] obviněni ze spáchání, Václav H[REDACTED] přčinu

výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a zločinu vydírání podle § 175 odst. 1 a odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a JUDr. Martin R. [REDACTED] ze spáchání přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, kterých se měli dopustit tím, že

- obžalovaný Václav H. [REDACTED]

1) dne 6. 8. 2017 okolo 4:02 hodin v Kladně, na třídě T. G. Masaryka, v baru Ego Café, před nejméně třemi přítomnými osobami udeřil nejméně čtyřikrát do obličeje Petra Š. [REDACTED],

- obžalovaní Václav H. [REDACTED] JUDr. Martin R. [REDACTED] údajně ve společnosti Svatopluka P. [REDACTED], narozen [REDACTED],

2) dne 6. 8. 2017 okolo 4:05 hodin v Kladně, na třídě T. G. Masaryka v baru Ego Café, se záměrem zamezit poškozenému Miloslavu F. [REDACTED] oznámit napadení Petra Š. [REDACTED] obžalovaným Václavem H. [REDACTED] na policii všichni obžalovaní křičeli, aby poškozený Miloslav F. [REDACTED] odložil mobilní telefon, obžalovaný Václav H. [REDACTED] opět udeřil poškozeného Petra Š. [REDACTED] do obličeje, křičel na poškozeného Miloslava F. [REDACTED], aby odložil svůj mobilní telefon, a když na to poškozený F. [REDACTED] nereagoval a volal na policii, přistoupil k němu do prostoru za pultem obžalovaný JUDr. Martin R. [REDACTED] a udeřil poškozeného Miloslava F. [REDACTED] pěstí do hlavy a do nosu, až upadl na zem do chodbičky v zázemí provozovny, kam přiběhli též obžalovaní Svatopluk P. [REDACTED] a Václav H. [REDACTED] a poškozeného mlátili pěstmi do hlavy, v důsledku čehož poškozený Miloslav F. [REDACTED] upadl do bezvědomí a všichni obžalovaní mu tak způsobili drobnou oděrku a podkožní krvení výron na čele, zlomeninu nosních kůstek bez většího posunu kostních úlomků s otokem a podkožním krvením výronem a drobnou oděrkou na hřbetě nosu se zakrvácením čelistní dutiny vpravo, podkožní krvení výron u vnitřního očního koutku vpravo, otok pravé tváře a podkožní krvení výron v okolí pravého oka, což si vyžádalo hospitalizaci poškozeného Miloslava F. [REDACTED] do 10. 8. 2017 v Oblastní nemocnici Kladno, bezprostředně po tomto útoku obžalovaný Václav H. [REDACTED] opět přistoupil před barovým pultem k Petru Š. [REDACTED] a udeřil ho dvakrát do obličeje, a obžalovaný Václav H. [REDACTED] se jednání pod bodem 1-2 dopustil, ačkoli byl rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 10. 5. 2016, sp. zn. 26 T 38/2016, který nabyl právní moci dne 25.8.2016, mimo jiné odsouzen za přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku

2. Obžalovaný Václav H. [REDACTED] v přípravném řízení využil svého práva a k věci nevypovídal. Rovněž tak k věci nevypovídal u hlavního líčení.

3. Obžalovaný JUDr. Martin R. [REDACTED] v přípravném řízení vypověděl, že skutečně byl v baru Ego Café se svým kamarádem, spoluobžalovaným Svatoplukem P. [REDACTED]. V baru se běžně bavili, v baru se choval agresivně člověk tmavší pleti, urážel hosty, majitelka baru vůbec agresivního hosta a dalšího jeho kamaráda neřešila. V baru nakonec docházelo i k fyzickým střetům. Obžalovaný JUDr. Martin R. [REDACTED] se snažil věc uklidňovat, nakonec ten tmavší muž vyhrožoval, že si na pomoc přivolá známé a že všichni uvidí, proto k muži přišel a vysvětloval mu, aby věc více nehrotil. Muž ho ale napadl, začal s ním trást, proto se bránil a také ho chytil. Přitom ztratil rovnováhu a spadl na zem do skladu. Do toho se přidali ještě další lidé. Muž tmavší pleti uhodil spoluobžalovaného P. [REDACTED] do hlavy lahví. V tu chvíli došlo k nepřehledné situaci. Obžalovaný JUDr. Martin R. [REDACTED] zjistil, že má ten tmavší muž (poškozený F. [REDACTED], dodává soud) zlomený nos a přestal útočit.

4. U hlavního líčení JUDr. Martin R. [redacted] vypověděl, že navštívil bar někdy kolem dvanácté hodiny v noci a v průběhu večera tam začaly vznikat verbální konflikty mezi F. [redacted] a ostatními návštěvníky baru a mezi Š. [redacted] a ostatními návštěvníky baru. Jednalo se většinou o to, že F. [redacted] verbálně urážel ostatní návštěvníky dost nevybíravým způsobem. Byl opravdu hodně opilý a v podstatě nezvládal své chování. Byl sprostý a na to reagovali ostatní a v podstatě se bránili. F. [redacted] také vyhrožoval návštěvníkům a opakovaně vykřikoval, že všichni uvidí, že někoho zavolá. V tomto duchu se nesl celý večer. Potom to až přešlo k situaci, kdy byl F. [redacted] za barem a už ty svoje výhrůžky, že si zavolá nějaké kumpány a už je začal stupňovat a v tom momentě všichni říkali, ať to nedělá, že je to bláznivé, nedopadne to dobře. On vzal telefon do ruky a skutečně začal někomu volat. Pořád se tvářil stejně a i do telefonu mluvil vulgárně. Vypadalo to, že opravdu někdo přijede a všichni se zhrozili. Obžalovaný měl pocit, že v tu chvíli jsou všichni v ohrožení a že by to mohlo dopadnout špatně. Šel za bar, celý večer, i když hned poté, co přišel do baru, ho F. [redacted] urážel, mluvil s ním sprostě, na to obžalovaný nic neříkal. V průběhu večera, když vznikaly konflikty, si myslí, že dva nebo tři konflikty v podstatě uklidnil, když se postavil mezi F. [redacted] a Š. [redacted] a lidi, kteří se s ním hádali. Snažil se celý večer o uklidňování. Když F. [redacted] začal volat, tak měl opravdu pocit, že je to on a snažil se celou situaci vyřešit, tak i kvůli tomu za ním potom šel a prosil ho, aby situaci nevyhrocoval, nedělal to, že to dopadne špatně, že je to šílené. On mu začal zase nadávat, tahat ho za mikinu, cloumal s obžalovaným. Obžalovaný ho také chytil a zapadli spolu do nějakého prostoru, který je za tím barem a spadli na zem. Jak spadli na zem, všude kolem začaly padat flašky, sudy a jiné věci. Když byli na zemi, tak pak vstávali a přiběhli další lidé. Jak F. [redacted] vstával, tak jednu flašku popadl, rozmáchl se a někoho tou flaškou udeřil do obličeje. I když tam bylo špatně vidět, ví, že P. [redacted] měl zlomený nos a tekla mu krev z obličeje a držel se za hlavu. Po určité situaci v davu měl zlomený obličej i F. [redacted] a to byla situace, kdy přestal, zastavil se, protože si držel hlavu, nereagoval a dál neútočil. Všichni viděli, že je to vyřešené touto situací a začali odcházet z toho skladu. Pak šli za bar a nakonec odešli. Ještě když tam byli, tak F. [redacted] opět začal vycházet z toho skladu, opět začal nadávat. V baru v uvedený den byli, on F. [redacted] říkal, ať to nehrotí, neví, jestli H. [redacted] křičel, ať mu dá mobilní telefon F. [redacted], ale všichni se snažili zamezit tomu, aby si F. [redacted] zavolal policii. Nepamatuje si, jestli H. [redacted] udeřil F. [redacted] do obličeje, říkal něco v tom smyslu, ať mu dá mobilní telefon, ale to bylo proto, aby si nezavolal ty posily. Nestalo se, že by H. [redacted], on nebo P. [redacted] mlátili poškozeného v uličce. Myslí si, že na zem se dostal, když byli spolu u toho skladu, tak určitě F. [redacted] padal tváří k zemi. To byla jedna situace, kdy spadnul na zem. Pak tam bylo pět nebo šest lidí, bylo to nepřehledné, takže neví, co se tam stalo. Asi by viděl, kdyby P. [redacted] nebo H. [redacted] mlátili F. [redacted] do hlavy. Bylo to tam velice stísněné a byla tam tma. Myslí si, že F. [redacted] neupadl do bezvědomí. Když odcházeli, tak se držel za hlavu, tekla mu krev stejně jako P. [redacted]. Když odcházeli, tak zase začal křičet a nadávat. Když odcházeli, tak si myslí, že mu tekla krev. Úplně stejné poranění jako měl F. [redacted] měl P. [redacted]. Měli zlomený nos a zranění na hlavě. On, obžalovaný R. [redacted], žádné známky poranění neměl. Myslí si, že nikdo další také ne. Neviděl, že by H. [redacted] udeřil někoho dvakrát do obličeje. Ví, že tam docházelo k nějakému fyzickému kontaktu, ale neví mezi kým. Oni se neobrátili na lékaře ani na policii. Neměli pocit, že by udělali něco špatného a že celá situace bude podávána zmatečně. P. [redacted] měl zlomený nos, tekla mu krev a dělal si fotky bezprostředně potom. P. [redacted] měl pocit, že se z toho vyspí, ale určitě si nemyslel, že má zlomený nos. V interiéru baru bylo kolem osmi, devíti lidí, do uličky se nakonec natlačilo pět, šest lidí. Byl tam straně stísněný prostor, nepamatuje si, kdo ležel na zemi kromě něho a F. [redacted], ještě tam vběhla H. [redacted]. Do baru přijel střízlivý, možná měl dva míchané nápoje, ale vůbec nebyl opilý. P. [redacted]

na tom byl podobně, s H [redacted] tam moc času netrávili, nepamatuje si, kolik toho vypil. F [redacted] byl z alkoholu až skoro nepřičetný. Š [redacted] neznal, ale bavil se tam s ním několikrát o tom, aby se tam něco nestalo. Mluvil na něho cizími jazyky. Do skladu padali oba s F [redacted], jak ztráceli rovnováhu, tak se snažili přirozeně padnout. Ve fázi, kdy začali padat, tak se snažili pustit, byla to rychlá situace. V určitém momentu se pustili, dávali ruce před sebe, byli jakoby v tom vchodu. Byli v podstatě na rozhraní. Byli u vchodu do toho skladu. Byla tam tma, padalo tam hodně věcí. V té chvíli to byl pro obžalovaného šok. Ví, že tam padaly lahve, sudy, byl tam skleněný hluk. Myslí si, že určité byly větší předměty jako sudy rovněž v tomto prostoru. Byl větší kontakt se zemí nějakého sudu. Myslí si, že na obžalovaného také něco spadlo, určité nějaké flašky. Co spadlo na poškozeného, to neví, byla tam tma. Poškozený útočil do chvíle, než se držel za nos. Neví, jestli se všechno dělo v řádu minuty, půl minuty do doby, než se chytil za nos. Ostatní lidé tam chodili postupně, byla tam tma, myslí si, že ten nos měl až potom. Bylo tam asi šest lidí na tak malém prostoru a všichni se snažili dostat ven. Útočil určitě F [redacted]. Pak se tam začali všichni roztrhávat, ale nikdo jiný neútočil. P [redacted] v té shrumáži také byl, protože ho F [redacted] udeřil tou flaškou. Nejdříve tam byli jenom tři, pak postupně přibíhali další lidé. Viděl, že F [redacted], když vstával ze země, tak měl v ruce flašku, rozmáchl se a pak viděl P [redacted], jak má na obličeji krev. Z toho dovedl, že P [redacted] uhodil F [redacted]. Nevylučuje, že H [redacted] v té shrumáži také byl. V podstatě v průběhu valné části večera F [redacted] vyhrožoval, že si zavolá kamarády. Pak za tím barem vzal telefon, začal se s někým bavit i sprostě a obžalovaný R [redacted] dovedl, že už začal volat. F [redacted] říkal, že si zavolá nějaké lidi, že všichni uvidí. V průběhu večera si obžalovaný myslí, že říkal nějakému klukovi, že mu zláme nohy. Obžalovaný si myslí, že tam i říkal takové konkrétní věci, myslí si, že v nějaké podobné situaci řekl něco podobného. Do baru obžalovaný přišel s P [redacted], z baru také s P [redacted] odešel. Myslí si, že vstup do skladu byl jenom otvor. Pokud jde o dobu vlastního napadání, F [redacted] určitě vyhrožoval několika lidem. Obecně vyhrožoval, že si někoho zavolá. Jestli vyhrožoval Š [redacted], to neví, protože mluvil nějakým cizím jazykem. Neví, jestli to bylo německy. Všichni reagovali na to, co říká a kvůli tomu vznikaly ty konflikty.

5. Svatopluk P [redacted] jako spoluobžalovaný Václava H [redacted] a JUDr. Martina R [redacted] v přípravném řízení rovněž k věci nevypovídal, u hlavního líčení uváděl, že nesouhlasí s tím, co bylo uvedeno v obžalobě. Přišli tam s R [redacted], neví, jestli byla jedna nebo druhá ráno. Lidí byli vevnitř i venku. Stáli venku, normálně se bavili. Vznikaly tam konflikty mezi přítomným pánem a jeho přítelem, jména si nepamatuje. On tam byl s kamarádem. Ti se pořád do všech naváželi, byli připití, vyhrožovali, že si to se všemi vyřídí, že zlámou lidem nohy. R [redacted] se snažil všechny uklidňovat, dávat věci do pořádku. On, P [redacted] se k tomu připojil, protože tam pořád byly nějaké potyčky, dohady a ten muž přítomný v jedné síni, poškozený F [redacted], vyhrožoval, že si na ně zavolá svoje kumpány a že si s nimi všechno vyřídí. Pak si pamatuje, že tam byl nějak za barem, pořád se tam pokřikovalo. R [redacted] za ním šel mu říct, ať se uklidní. Oni se spolu nějak chytli a zapadli do uličky v zázemí baru nebo skladu. Pak za nimi běžela barmanka, před ním šel H [redacted], on šel za nimi. Stoupl si mezi ně, aby to uklidnil. F [redacted] vstával, viděl, že má v ruce flašku a P [redacted] už si z toho pak z mlhy nic nepamatuje. Dostal dvě rány, měl zlomený nos a roztrženou hlavu. Šel do herny naproti, R [redacted] šel s ním, aby se opláchl. Pak šel do Café baru, to je jediný nonstop bar na Kladně, pak šel s R [redacted] pryč, to bylo všechno. V uvedený den v baru Ego Café byli, byl tam s ním H [redacted] i R [redacted]. Nekřičeli na F [redacted], aby jim dal mobilní telefon, ale bylo to za účelem, aby nevolal kumpány, aby celou situaci nezhoršoval. Jestli to na něj křičeli H [redacted] nebo R [redacted], to neslyšel. Nevšiml si osobně, že by H [redacted] někoho udeřil. Neví, že poškozený volal na policii, držel v ruce mobilní telefon, už byl připitý. P [redacted] na to reagoval, protože věděl, že jim vyhrožoval, že přijedou kumpáni. Neviděl, že by R [redacted] přistoupil k poškozenému za pult a udeřil ho. Přistoupili k sobě, ale viděl, jak F [redacted] chytil R [redacted] a drželi se za oděv a zapadli dozadu. Neviděl, že by ho R [redacted] udeřil pěstí a do

nosu. Byl tam bar a chodbička, oni tam spolu zapadli. Když tam přišel P[red], byla tam mela, F[red] se zvedal ze země a on, P[red], dostal flaškou ránu. Kdo ho udeřil, to neví. Nestalo se, že by s H[red] udeřil poškozeného do hlavy. Byl tam sklad metr na metr, ulička, tam se větší množství lidí nevešlo. Padaly sklenice z regálu. Přilítl a viděl, jak F[red] vstává ze země, ale dál si to nepamatuje. Vstával, P[red] neviděl, jak se F[red] na tu zem dostal. On sám ho v uličce nemlátil. Byl tam mezi nimi, viděl ho vstávat a pak neví. Neviděl, že by ho H[red] mlátil, R[ed] ho určitě nemlátil. Neví, jestli F[red] upadl do bezvědomí, neviděl to. Dostal dvě rány do hlavy, odcházel zakrvácený, šel se pak akorát opláchnout a šel si po svých. Neviděla F[red], že by ho uhodil on, ale držel v ruce flašku. Nevšiml si v té uličce, že by byl F[red] zraněný. V baru měl už nějaké potyčky předtím. Nevšiml si, že by F[red] nějak krvácel, jenom si pamatuje, jak se šel opláchnout do té herny. Neviděl, že by přistoupil H[red] ke Š[red] a uhodil ho do obličeje. Má tušení, kdo ho uhodil, ale nechce to říct. On měl po incidentu zlomený nos a rozbitou hlavu. K lékaři nešel. I když měl zraněný nos, moc k doktorovi nechodí. Nevšiml si, jestli byl zraněn H[red], měl košili od krve, ale myslí si, že to bylo od něho. Krev P[red] tekla z hlavy a z nosu. R[ed] žádné zranění neměl, nevšiml si, že by krvácel. Š[red] neviděl krváčet, F[red] také ne. Neví o tom, že by měl někdo další zranění. V chodbičce zázemí baru byla tma, šlo tam trochu světla z baru, ale jinak tam byla tma. K dotazu, zda z prostoru baru bylo vidět do uličky, P[red] uvedl, že bylo vidět, že je tam chodba, ale ani neví, že je tam nějaký sklad. V zázemí byl sklad, alkohol, sudy s pivem, nealkoholní flašky, bylo to umístěné v regálech, byl to prostě sklad baru. Byl tam ještě předtím přítomný Rom, menší, tlustější, ten tloukl kamaráda F[red] Š[red], on, P[red], se to tam snažil s R[ed] uklidňovat. Š[red] podával mobilní telefon, který mu spadl na zem, aby byl klid. Oni tam předtím chodili a vyvolávali se všemi konflikty.

6. Svědek Jakub F[red] v přípravném řízení vypověděl, že měl konflikt s obžalovaným H[red]. Zda ho H[red] fyzicky napadl, si nepamatuje. Žádné jiné napadení v průběhu večera neviděl. U hlavního líčení vypověděl, že z obžalovaných zná R[ed] a H[red]. Před barem Ego došlo k nějaké slovní roztržce, přesně si nepamatuje, co se tam všechno událo. Jak uváděl, už si na to nevzpomene. Popíjel tam od odpoledne a nepamatuje si, co se tam stalo. Nevzpomíná si, není si jistý, jestli ho H[red] udeřil dvakrát do obličeje. Zavolał policii, jak říká, popíjel, nevzpomíná si, jak to všechno ten večer probíhalo. Ví o tom, že proběhl nějaký konflikt uvnitř baru, ale on po příjezdu policie kolem dvanácté odjel domů. Nevzpomíná si úplně, co se všechno řešilo. Odevzdal občanský průkaz a policie mu doporučila, aby jel domů. On konkrétně zavolał policii. Je možné, že policie byla rozčilená, že jela zbytečně. Žádné zranění neměl. Když odtud odjížděl, tak si není vědom, že by měl někdo nějaké zranění.
7. Svědek Petr Š[red] v přípravném řízení vypověděl, že společně s Miloslavem F[red] se vydali do podniku Ego Café v Kladně. Přišli tam někdy kolem půlnoci, v té době bylo v baru několik hostů, asi tak deset. V baru se nacházel také zaměstnavatel F[red], jméno nezná. Doslechl se od F[red], že měl být venku napaden několika fackami. Kdo ho venku napadl, to svědek neví, nic neviděl. Společně s F[red] popíjeli alkoholické nápoje. On sám přišel do baru již pod vlivem alkoholu, protože začal popíjet v Praze. F[red] mohl vypít asi tři nebo čtyři piva. Vůbec neví, jak celý konflikt začal. Přišel k němu jeden muž, který ho udeřil několikrát otevřenou dlaní do obličeje. Ví, že toho muže nijak nevyprovokoval ani neurazil. Nevzpomíná si, jestli u toho napadání muž něco říkal. Důvod napadení vůbec nezná. On se s tím člověkem vůbec nechtěl bavit, snažil se ho ignorovat. Není si jistý, kolikrát ho udeřil. Nijak zraněn nebyl, ani po napadení neměl žádné následky. Vůbec nechápal, proč ho napadl. Pak k němu přistoupil ještě další muž, který byl o něco mladší. Působil na něho dost pomateně, jakoby byl pod vlivem drog. Ten si začal sundávat košili, na to si ještě vzpomíná, ale neví kdy přesně a v jaké situaci si košili sundal. Tento muž ho také několikrát napadl úderem otevřenou dlaní do obličeje. Přesný počet ran není schopen sdělit. V baru byl hluk, neslyšel, co pokřikují. U tohoto muže rovněž nezná důvod, proč ho napadl. F[red] se těmito mužům snažil namluvit, aby si svědka nevšíмали, že ani

neumí česky, že jim stejně nerozumí. Společně s těmito dvěma muži tam byli ještě další dva, ale na ty si nevzpomíná, ti na něj konkrétně nijak neútočili. Potom, co ho znovu napadl ten první muž, šel F█████ zavolat policii. Když se F█████ vydal za barový pult, tři muži ho následovali. Celou dobu něco pokřikovali, překřikovali jeden druhého. V baru byl celkově hluk, neví, co na F█████ ti muži pokřikovali. Z pozice, kde seděl, viděl pouze, jak tři muži následují F█████ za pult, ale pak už přes stěnu neviděl, co se přesně dělo za pultem. Ví, že mezi muži, kteří za ním šli za bar, byl muž, který si pak sundával košili, další dva muže není schopen popsat. Po chvíli, co za ním zašli, se ozval hluk, slyšel křik, ale nerozeznal konkrétní slova. Dále slyšel padání skla. Myslel, že se bude jednat o běžnou hospodskou potyčku a v žádném případě nečekal, že ho napadnou všichni tři s takovou intenzitou. Vše se odehrálo rychle. Muži za barem mohli být asi půl minuty a pak všichni odešli. Pak F█████ ležel na zemi v krvi a v bezvědomí, v bezvědomí byl až do doby, než ho převezla sanitka. Odkud mu krev tekla, si nestačil všimnout, ale krve tam bylo hodně. Jeden z pachatelů se pak chtěl za pult ještě vrátit, ale v tom mu zabránil jeden z hostů. Všechny hosty v baru včetně pachatelů viděl poprvé, nemá o nich žádné informace. Předtím ani potom je neviděl. Způsob napadení F█████ neviděl, není schopný říct, kdo ho kolikrát a jak udeřil. Nikoho z pachatelů by nepoznal. Byl dost opilý, nepamatuje si všechny detaily. Jemu konkrétně žádné zranění nevzniklo a nebylo mu nic poškozeno. Údery, které dostal on, byly pouze otevřenou dlaní a nepřišly mu nijak zvlášť závažné. Fackami se ho spíše snažili vyprovokovat ke vzájemnému napadení, ale on se nenechal. S F█████ se od té doby rovněž nesetkali.

8. U hlavního líčení svědek Š█████ vypověděl, že jediné, co si pamatuje, že ho obtěžoval vevnitř, ale neví vůbec, kdo to byl. Ví, že F█████ něco řešil se šéfem a to je všechno, co si pamatuje. Je pravda, že 6. 8. 2018 kolem čtvrté hodiny byl uvnitř, je možné, že H█████ ho udeřil, neví, jestli by to bral jako úder, ale jako provokaci. Někdo ho uhodil do obličeje, ale nemůže říct, že to byl někdo z dotyčných obžalovaných. Nemůže potvrdit ani, že to byl obžalovaný H█████, kdo ho uhodil do obličeje. Konflikt byl jeden a s jednou osobou, nemůže to ale potvrdit stoprocentně, pamatuje si jakýsi konflikt. Pokud vypovídal na policii, tak neví, jestli si vše pamatoval. Před konfliktem neznal nikoho z obžalovaných, je možné, že je viděl, ale nepamatuje si je. F█████ poznal ten den. Co se svědka týče, žádná jiná potyčka nebyla, jestli se tam někdo jiný pošťuchoval, to neví, byl lehce podnapilý. Pamatuje si, že F█████ snad ležel za barem v krvi. K dotazu, jak se tam dostal, svědek uvedl, že asi od někoho dostal přes hubu, ale on to neviděl. Seděl na baru, byl to okamžik. On bohužel za bar neviděl, seděl na baru z boku u dveří, ale za bar neviděl. Ví, že F█████ kolem něho prošel a pak se na něj vrhli, kdo, to nemůže říct, dva, tři, vrhli se na F█████, byl slyšet hluk, byl to okamžik. Vstal, šel se podívat a bylo po všem, pár vteřin. F█████ ležel v krvi. Někdo byl u něj. Ví, že tam byla ta dáma, jestli obsluha volala policajty nebo sanitku, svědek neví. On sám žádné poranění neměl. Pod F█████ byla kaluž krve. Ležel, předpokládá, že byl zraněný. Přijela policie a sanita. Domnívá se, že je volala obsluha. Nemůže říct, zda ten muž, co ho uhodil do obličeje, běžel na F█████, nemůže to vyloučit ani potvrdit. V baru bylo v té době pět až sedm lidí, nepočítal je. Neví, že by mu někdo nadával, myslí si, že ne, že by si nadávali mezi sebou. Byli hlasití ještě než přišli, ale neví, že by si nadávali. Netuší, jestli tam mluvil někdo něco ohledně telefonování. Nepamatuje si, že by viděl F█████ za barem, že telefonuje. Ví, že si hrál s telefonem, říkal něco o šéfovi, že s ním něco řeší venku. Kdo je jeho šéf, to svědek neví, on ty lidi nezná. Když se to stalo F█████, tak byl svědek v šoku. Nepomohl mu. Nepamatuje si, takže je to těžké, teď si těžko bude vymýšlet, měl opravdu vypito. Pokud jde o intenzitu políčků, které dostal on, svědek, myslí si, že to nestojí za řeč. Myslí si, že dostal otevřenou dlaní, byly to facky. Nepovažuje facky za mlácení, považuje to spíše za provokaci. Neví, jestli se H█████ snažil situaci uklidňovat, ví, že ho tam někdo uklidňoval, ale jestli to byl on, to neví.
9. Svědek Miloslav F█████ uvedl v přípravném řízení, že odpoledne oslavoval v restauraci Pražanka narozeniny a odtud po půlnoci odešel s Petrem Š█████ do baru Ego Café. V baru

popíjel s Jakubem F. K ránu byla v baru vypjatá atmosféra, někdo do něj strčil, když si chtěl zavolat odvoz a pamatuje si, že upadl do nějakého skladu, odkud padaly lahve z regálů. Upadl tam a někdo na něho šlápl a do obličeje mu spadl sud s pivem. Druhý den se probíral v nemocnici v Kladně. Nevšiml si, že někdo vyloženě napadl F. nebo Š. V pracovní neschopnosti byl tři týdny.

10. U hlavního líčení svědek Miloslava F. vypověděl, že si myslí, že to nebyl přímo konflikt, bylo to spíše nedorozumění. Někdy od čtyř odpoledne slavil narozeniny a k ránu chtěl už jet domů a nějakým stylem tam spadnul do nějakého skladu nebo kuchyňky a neví, jak to vzniklo a co by k tomu dodal. Je pravda, že ten den na třídě T. G. Masaryka byl. Předtím obžalované neznal, ani jednoho neviděl. Všichni tři v té době v baru byli. Měl s nimi rozhovor v rámci zábavy, opilosti. Jelikož vevnitř je zákaz kouření, tak se povídalo venku. Určitě si o něčem povídali. Slovní konflikt to snad vyloženě nebyl. Fyzický kontakt byl ve stylu, že spadl do kuchyňky, někdo spadnul na něho a ještě na něho někdo šlápnul. Nevidí úmysl v tom, že by ho někdo slovně napadl. Když spadl do uličky, tak ví, že do něho někdo strčil, ale jestli ho H. strčil do skladu nebo za bar, to neví. Stál zády k baru, kde bylo zhasnuto. Někdo ho strčil dozadu, ale kdo to byl, to neví, dozadu nekoukal. Někam zapadl mezi bedny, sudy s pivy, nějaký sud na něho i spadnul, když upadl na zem. Dovnitř skladu přišlo několik lidí, ale těžko rozeznat, kdo to byl. Není si vědom, že by ho někdo napadl s úmyslem mu nějak ublížovat. On si původně chtěl povolat nějaký odvoz, ale asi v rámci opilosti si vymyslel, že si chtěl zavolat nějakého jiného taxíka. Nechtěl volat policii na svou ochranu. Nebavilo ho to tam, nebyla tam dobrá atmosféra, chtěl jet domů. Byl tam sám s člověkem, kterého neznal a různě opilí lidé. Už ho to tam prostě nebavilo. Byl tam, když přijela policie, ale s jakým účelem, to neví. Petr Š. je kamarád známého, se kterým se potkal, když slavil narozeniny. Neví, co řešili Š. a obžalovaní. Š. pracuje dlouhodobě v cizině, takže mluví i cizími jazyky. Myslí si, že pod vlivem toho, že padaly nějaké bedny s lahvemi, sudy od piva a možná také, že na něho někdo spadl a šlápnul, měl zranění. Byl také v bezvědomí, myslí si, že to bylo také vlivem opilosti. Slavil od čtyř hodin odpoledne do čtyř do rána. Neví, jak si zlomil ten nos. Ve skladu byla tma. Je možné, že mu do obličeje spadl sud. Nestalo se, že by mu poranění způsobil někdo z obžalovaných, myslí si, že ne. Je možné, že zranění měl od pádu, sám neví. Z bezvědomí se dostal tak, že se vzbudil až v nemocnici. Z uličky skladu se pak dopotácel ven, ale co bylo dál, to neví. Ví, že spadl do té kuchyňky, tam odtud pak nějak vylezl a pak upadl do bezvědomí. Byl opilý, proto se rozhodl až ve čtyři ráno, že pojedje domů. Neví o tom, že by ho tam někdo nějak korigoval, nikoho žádným způsobem neobtěžoval. Byl tam se Š. Š. si dělal nějaké srandičky. Ví, že tam byl nějaký silnější spoluobčan a spolu si povídali. S občanem se snažil mluvit anglicky, ten si z něj dělal srandu, že mluví několika jazyky. Nebyl tam zraněn nikdo další. Jemu tekla krev, měl rozbitý nos. Neviděl, že by někomu dalšímu tekla krev, měl dost starostí sám se sebou. Z toho baru ho zřejmě odvezla záchranná služba. Neví, jak se tam odsud dostal Š. Postupem času došel k tomu, že mu nikdo úmyslně neublížil. S odstupem času už to člověk nevidí tak černě, že se něco stalo, že se člověk pere, to se stává dnes a denně. On sám, svědek, měl bůhví kolik promile.
11. Svědkyně Sandra H. v přípravném řízení vypověděla, že v rozhodné době pracovala jako provozovatelka Ego Café baru. Vypověděla, že zaznamenala konflikt mezi poškozeným F. a obžalovaným H., údajně mělo dojít k facce. Také zaznamenala při obsluhování konflikt mezi poškozeným F. a Š. a obézním Romem a obžalovaným H.. Konflikt vyprovokovali poškozený Š. a obžalovaný H.. Dále, když se ze zahrádky vrátila zpět do baru, tak viděla poškozeného F. stát za barem a brát telefon. Přitom probíhala hádka mezi poškozeným F. a obžalovaným R.. F. chtěl zavolat policii a obžalovaný R. ho několikrát vyzval k tomu, aby telefon položil a nikam nevolal. Říkal mu něco ve smyslu: „Polož ten telefon a nikam nevolej“. Obžalovaný R. šel

za F[] k barovému pultu a svědkyně šla za nimi. Svědkyně viděla, že se tam poškozený F[] s obžalovaným R[] perou. Ona se snažila to roztrhnout, do toho přiběhl obžalovaný H[] a strčili do ní, až upadla na zem. Následně přišel ještě obviněný P[]. F[] v podstatě přitom upadl na ní. F[], když se postavil, upadl na ní znovu, což byl podle svědkyně důsledek té rvačky. F[] byl celý od krve. Následně všichni obžalovaní ze zázemí baru odešli a F[] vstal, udělal dva kroky a upadl do bezvědomí. Svědkyně nezaregistrovala, že by se obžalovaný JUDr. Martin R[] snažil konflikty v baru uklidňovat. Zda vyzýval F[] k odložení telefonu ještě někdo jiný, neví.

12. U hlavního líčení svědkyně Sandra H[] vypověděla, že pracovala v baru Ego Café, kdy došlo ke konfliktu mezi obžalovanými a F[]. Je to dva roky, úplně si to všechno nepamatuje. Obsluhovala vevnitř i venku, nebyla schopna události pozorovat, kde konflikt začal, kým byl vyvolán apod. Pokud jde o konflikt venku, F[] jí řekl, že byl uhozen. Byl v pořádku, tak neměla čas se tím zabývat, takže neví, jestli to řešil dál. Tento konflikt si téměř nevybavuje, ví, že tam něco takového proběhlo, ale dodnes na to nevzpomněla, na tuto situaci si už vůbec nevzpomíná. Neví, jestli po ní F[] chtěl, aby zavolala policii. F[] znala jako hosta, H[] také. Nepamatuje si, jestli jí H[] o konfliktu také něco říkal. Jelikož vznikl potom větší problém, tak toto si nevybavuje, myslí si, že jestli přijeli policisté, že se jí nikdo na nic neptal, takže neví, co se dělo venku. Uvnitř byl konflikt mezi F[], H[] a R[], ještě Š[], co se dělo na baru. Ví, že spolu nějak komunikovali, ale chodila dovnitř, ven, takže neví. Asi to nebyla úplně přátelská konverzace, když říkala, ať se uklidní, upito měli všichni. Neví, jestli si vulgárně nadávali, je to možné. Telefon tam proběhl, pak F[] měl telefon u ní za barem, proto se vlastně dostali k ní za bar. F[] si nabíjel telefon a šel k ní za bar telefonovat. Následoval ho R[], hovořili spolu. Ten docela uklidňoval tu situaci. Absolutně neví, s kým F[] telefonoval, to nemůže vědět, protože telefon neslyšela. Myslí si, že R[] F[] nějakým způsobem uklidňoval, ať nevznikne nějaký problém, ať telefon položí. Moc to nepostřehávala, byl plný bar lidí a má podat informace dva roky zpátky. Svědkyni byla přečtena výpověď, kterou učinila v přípravném řízení a svědkyně potvrdila, že je to její výpověď a bylo to tak. Svědkyně dále uváděla, že F[] se na místě neprobral, probral se v nemocnici. Přijela sanitka, dali ho na nosítka. Když ho odváželi, nebyl při vědomí. Nevzpomene si, od kdy tam F[] seděl. Že F[] volal policii, to si vydedukovala. Myslela si, že když přijela policie, že jí volal on. Poprvé si myslela, že volal nějakého kamaráda na pomoc, ale pak se domnívala, že volal policii. Na plácku metr na metr není světlo. Je tam alkohol, nealko, sudy s pivem, skleničky, nádoby, od baru je to oddělené látkovým závěsem s trásníčkami.
13. V přípravném řízení vypovídal ve věci obžalovaných ještě svědek Ivo K[]. Tento uváděl, že byl se svým kamarádem Václavem H[] v baru Ego Café a popíjeli tam nějaký alkohol. V baru došlo k nějaké roztržce, při níž viděl od barového pultu vycházet zkrvaveného muže. Žádný konflikt mezi H[] a dalšími hosty nezaznamenal.
14. Rovněž tak byl v přípravném řízení vyslechnut ještě svědek Tomáš H[]. Tento vypověděl, že byl také v inkriminovanou dobu v baru Ego Café. Zaznamenal menší konflikt venku na zahrádce, v baru slyšel nějaký hluk, proto šel dovnitř, ale zaznamenal pouze to, že zezadu od barového pultu vyšli dva muži a za nimi třetí, kterému tekla krev.
15. Svědek Lukáš H[] v přípravném řízení vypověděl, že viděl, jak jeden z obžalovaných dal facku poškozenému Š[]. Dále zaznamenal rvačku ve skladu za

barovým pultem. Poškozený se tam šel schovat a další za ním šli. Nakonec tam šla také servírka a odtamtud vyšel někdo zkrvavený.

16. Svědek Ivan H. [REDACTED] v přípravném řízení uváděl, že mu jeden z poškozených vyhrožoval u baru zlomením nohou, pokud nesleze z barové židle. Docházelo tam také k nějakým verbálním konfliktům. Po půlnoci zaregistroval, jak šel poškozený F. [REDACTED] pro telefon a za ním přišel obžalovaný R. [REDACTED] a P. [REDACTED]. Nakonec k němu došel též obžalovaný H. [REDACTED]. Vzadu za barovým pultem se vzájemně napadali. Barmanka Sandra H. [REDACTED] křičela, aby konflikt ukončili.
17. Ve věci obžalovaných byli vyslechnuti ještě svědci Dimitar Penkov B. [REDACTED], který uvedl, že v rozhodné době na rozhodném místě vůbec nebyl a dále svědek Filip B. [REDACTED], který vypověděl, že v rozhodné době v baru skutečně byl, avšak do baru přišel již posílen alkoholem a byl v takovém stupni podnapilosti, že si žádné události z baru v podstatě nepamatuje. V baru i usnul. Když se na chvilku probal, viděl potyčku několika osob za barem, na kterou se chvilku díval a pak odešel z baru ven, nejspíše domů. Cestu domů si rovněž nevybavuje. Žádné bližší okolnosti k věci s ohledem na popsané skutečnosti sdělit nemůže.
18. Z lékařských zpráv, které byly podkladem pro vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví soudního lékařství, z tohoto znaleckého posudku a z výpovědi znalkyně MUDr. Olgy Plockové Tatičové soud zjistil, že poškozený Miloslav F. [REDACTED] v rozhodné době a na rozhodném místě utrpěl poranění, které spočívalo v drobné oděrci a podkožním krevním výronu na čele, zlomenině nosních kůstek bez většího posunu kostních úlomků s otokem a podkožním krevním výronem a drobnou oděrkou na hřbetě nosu se zakrvácením čelistní dutiny vpravo, podkožní krevní výron u vnitřního očního koutku vpravo, otok pravé tváře a podkožní krevní výron v okolí pravého oka. Diagnóza otřesu mozku a podvrtnutí krční páteře nebyla u poškozeného objektivními klinickými nálezy doložena. Podle závěrů znalkyně prokazatelná poranění Miloslava F. [REDACTED] vznikla opakovaným působením tupého násilí na obličej o větší intenzitě na čelo do oblasti vnitřního očního koutku a okolí pravého oka a na pravou tvář a o velké intenzitě na nos. Vznik poranění lze vysvětlit opakovanými údery tupým předmětem, kupříkladu i rukou sevřenou v pěst do popsaných míst obličeje. Miloslav F. [REDACTED] byl omezen v běžném způsobu života po dobu pěti dnů trvající hospitalizace především pro bolestivost poraněných míst na dotek a nutností pozorování ve zdravotnickém zařízení. U hlavního líčení znalkyně MUDr. Olga Plocková Tatičová poté, co byla přítomna promítání kamerového záznamu z rozhodné doby na místě činu, ke znaleckému posudku ještě dodávala, že na kamerovém záznamu není patrný okamžik, při kterém vzniklo závažnější poranění poškozeného. Viděla, že poškozený dostal celkem čtyři nebo pět úderů otevřenou dlaní do obličeje, po kterých krvácel z nosu, neměl ale žádné jiné známky toho, že by trpěl nějakou výraznou bolestí, domnívá se proto, že tyto údery, které obdržel předtím, než zmizel ze zorného pole kamerového záznamu, ke vzniku žádného závažného poranění poškozeného nevedly. Při vypracování písemného znaleckého posudku měla k dispozici veškerou zdravotnickou dokumentaci poškozeného od vlastního příjmu do nemocnice Kladno až do chvíle, kdy byl praktickým lékařem uschopněn a domnívá se, že dokumentace byla zcela postačující a není na základě čeho by závěry znaleckého posudku, který písemně ve věci obžalovaných vypracovala, měnila. Ještě u hlavního líčení znalkyně uvedla k tomu, že poškozený uváděl, že poranění, která měl v obličeji, mohl utrpět tím, že na něho mohl spadnout některý předmět uložený v chodbičce, poté, co opětovně zkonstatovala přesný popis poranění poškozeného, která byla u něho patrná a zjištěná, sdělila, že poranění spočívající ve zlomenině nosních kůstek poškozeného v tomto případě a je o tom přesvědčená, pádem nějakého předmětu na

obličej poškozeného způsobeno nebylo. Pokud v některých případech sledovala zlomeninu nosních kůstek, která vznikla při spontánním pádu člověka na obličej nebo pádem nějakých předmětů na obličej člověka, tak zpravidla v místě dopadu předmětu byly tržné rány, případně se i jednalo o zlomeninu nosních kůstek otevřenou. Zde poranění poškozeného F[REDACTED], zevní poranění, bylo minimální a intenzita působícího násilí se koncentrovala na nosní kůstky, takže si znalkyně myslí, že poranění poškozeného nevzniklo pádem předmětu jako je například nějaká přepravka, která jestli se dobře dívala na záznam, byla plastová. Dopadem plastové přepravky na obličej poškozeného by k žádnému závažnému poranění nedošlo. Pokud by spadl na obličej poškozenému sud, podle znalkyně by poranění poškozeného bylo větší. Znalkyně dále zkonstatovala, že lékař napsal ve zdravotní zprávě poškozeného, že vědomí poškozeného bylo ovlivněno v důsledku alkoholu. Pokud stanovila, že poranění poškozeného způsobilo poškozenému újmu na zdraví, která trvala pouze pět dnů, vycházela z klinických nálezů. Z těchto vyplývá, že poškozený již čtvrtý den byl bez obtíží, a proto újma na zdraví poškozeného netrvala déle, než pět dnů. Znalkyně se dále vyjadřovala ke skutečnosti, zda by poranění poškozeného, zejména spočívající ve zlomenině nosních kůstek mohlo vzniknout pádem skleněné lahve s alkoholem na obličej poškozeného. Znalkyně uvedla, že v tomto případě by bylo nutné doplnit dokazování o znalecký posudek z oboru biomechaniky s ohledem na to, že by musel znalec zjistit a vypočítat a stanovit situaci, za které by mohla lahev, která dopadla na obličej poškozeného, zlomit nosní kůstky poškozeného. Sama se vyjádřila tak, že se domnívá, že ani dopad lahve plné alkoholu nemohl způsobit poranění poškozeného, pokud jde o zlomeninu nosních kůstek, neboť zhmoždění měkkých tkání obličej poškozeného by bylo větší, než ve skutečnosti bylo. Zhmoždění měkkých tkání obličej poškozeného v daném případě bylo málo významné. Nicméně znalkyně připustila, že je zde dána možnost nejméně deseti procent, že poranění poškozeného i zlomenina nosních kůstek mohlo vzniknout i tak, že mu spadl nějaký předmět na obličej, nebo že i zlomeninu nosních kůstek poškozený mohl utrpět pádem.

19. Na místě činu bylo provedeno ohledání a pořízená fotodokumentace. Z fotodokumentace je zřejmé, že ve skladu za barovým pultem se nachází krevní stopy. Je také zřejmé, že jsou tam uskladněny různé předměty jako bedny, lahve, krabice s alkoholem, barely z umělé hmoty i sudy, smeták a řada dalších předmětů tak, jak o tom vypovídali obžalovaní i svědci tak, jak je popsáno shora.
20. V baru byl pořízován kamerový záznam, který byl poskytnut policii České republiky a kamerový záznam z rozhodné doby z rozhodného místa činu byl přehrán u hlavního líčení. Je nutné zkonstatovat, že kamerový záznam zachycuje situaci pouze v prostorách baru a nikoliv právě ve skladu za barem, kde mělo dojít k poranění poškozeného F[REDACTED], kam jak vyplývá ze záznamu, se za poškozeným F[REDACTED] dostavili nejméně barmanka H[REDACTED], všichni tři obžalovaní, nejprve R[REDACTED], pak P[REDACTED], pak H[REDACTED]. Kamerový záznam, jak bylo řečeno, však nezaznamenal situaci uvnitř tohoto prostoru, tedy skladového prostoru, který byl popisován jednotlivými aktéry situace tak, jak je popsáno shora. Z kamerového záznamu je zřejmé, že v čase 03.58 hodin při odchodu z baru na ulici obžalovaný R[REDACTED] dal levou dlaní mírnou facku na pravou tvář F[REDACTED] a odchází z baru. Odchází i H[REDACTED], přiblížil se ke Š[REDACTED] a dal levou dlaní mírnou facku na pravou stranu obličej tohoto muže a odchází. Když se H[REDACTED] opětovně do baru vrátil, je vidět, že H[REDACTED] se snaží něco zvednout ze země, když se vztyčí, opětovně udeří Š[REDACTED] dvakrát za sebou do levé části obličej. F[REDACTED] zvedl telefon a telefonuje, v tu chvíli přichází do baru R[REDACTED] i H[REDACTED] a H[REDACTED] opětovně udeří Š[REDACTED] fackou do obličej. H[REDACTED] pak opět vycházel z baru, vrátil se a ukazoval ukazováček na poškozeného F[REDACTED], míjí se

s obžalovaným R[REDAKCE], který se dostává k F[REDAKCE] za bar, natlačuje poškozeného do místa za barem, následuje R[REDAKCE] H[REDAKCE], za barem se nachází i barmanka H[REDAKCE] a pak následuje situace přesouvání se osob do části, kterou kamerový záznam nezabírá. Právě do onoho skladu, který je oddělen od baru, jak vypověděla svědkyně H[REDAKCE], pouze kuličkovým závěsem. Tam měl utrpět poškozený F[REDAKCE] poranění shora popsané.

21. Dále byl u hlavního líčení přehrán zvukový záznam tísňového volání na linku 158, ze kterého je zřejmé, že na tísňovou linku volá poškozený Miloslav F[REDAKCE] s tím, že v baru je přepadení. Ze záznamu je slyšet hluk, jsou slyšet zvolání svědkyně H[REDAKCE], je slyšet zvuk padajícího skla, barmanka uklidňuje hosty baru, aby všeho nechali, uklidnili se, nemlátili nikoho a vyzývá je, aby všichni odešli z baru.
22. Záznam volání na tísňovou linku poškozeným Miloslavem F[REDAKCE] byl slyšitelný.
23. Pokud pak jde o kamerový záznam situace z rozhodné doby na místě činu, je záznam bez zvuku a není slyšet, co si jednotliví aktéři v rozhodné době na místě činu povídají.
24. Z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 10. 5. 2016 spisové značky 26T 38/2016 s právní mocí 25. 8. 2016 soud zjistil, že jím byl obžalovaný Václav H[REDAKCE] odsouzen mimo jiné pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku.
25. Ve věci byl vypracován ještě znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie ohledně duševního stavu obžalovaného Václava H[REDAKCE] v době, kdy se měl stát skutek, pro který byl postaven před soud. Ze závěrů znaleckého posudku z odvětví psychiatrie soud zjistil, že obžalovaný Václav H[REDAKCE] se skutku měl dopustit za situace, kdy netrpěl žádnou duševní chorobou či žádnou duševní poruchou. V době činu se nacházel ve stavu prosté, středně těžké opilosti, schopnosti obžalovaného rozpoznat protiprávnost svého chování a jednání ovládat, byly plně zachovány.
26. Před započítáním hodnocení shora popsaných důkazů považuje soud za nutné uvést, že soud prvního stupně ve věci obžalovaných Václava H[REDAKCE] a JUDr. Martina R[REDAKCE] rozhodoval již jednou a to usnesením ze dne 9. 4. 2019 spisové značky 1T 135/2018. Tímto usnesením byla předmětná trestní věc obou obžalovaných postoupena k projednání ve správním řízení Magistrátu města Kladna. Označené usnesení soudu prvního stupně bylo usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2019 spisové značky 9To 198/2019 zrušeno a soudu prvního stupně bylo uloženo, aby ve věci znovu jednal a rozhodl.
27. Pokud soud ve věci obžalovaných rozhodoval poprvé 9. 4. 2019, postoupil k projednání ve správním řízení Magistrátu města Kladna skutek obou obžalovaných tak, jak byl popsán v obžalobě Okresního státního zastupitelství v Kladně, nikoliv pro skutkový děj, který byl zjištěn podle názoru soudu prvního stupně před vyhlášením usnesení dne 9. 4. 2019 (a následně před vyhlášením usnesení dne 3. 12. 2019). Oba skutkové děje jsou popsány shora, zjištěny ve výroku tohoto usnesení a ten, pro který byla na obžalované podána obžaloba v odůvodnění usnesení.
28. Uvedený postup Krajský soud v Praze ve svém usnesení z 28. 6. 2019 spisové značky 9To 198/2019 soudu prvního stupně vytknul s tím, že z výroku usnesení o postoupení věci musí být zřejmé, o jaký skutek se vlastně jedná a jaký skutek může být předmětem rozhodování jiného příslušného orgánu. Soud prvního stupně podle tohoto pokynu obsaženého v označeném usnesení Krajského soudu v Praze postupoval a rozhodl o postoupení skutku (skutkového děje) obou obžalovaných k projednání ve správním řízení Magistrátu města Kladna tak, jak je skutek popsán ve výroku usnesení a tak, jak byl zjištěn ke dni konání hlavního líčení, nyní dne 3. 12. 2019.

29. Ve smyslu pokynů obsažených ve shora označeném usnesení Krajského soudu v Praze doplnil soud dokazování o přestupkový spis Magistrátu města Kladna spisové značky P 1489/17/Ka, kde měl být přestupcem obžalovaný Václav H. a měl se dopustit přestupku tím, že dne 6. 8. 2017 v Ego Café baru v ulici T. G. M. 2320 nejprve oslovil a poté fyzicky napadl Petra Š., narozen 10. 3. 1980 a to tak, že nečekaně ho udeřil několika ranami otevřenou dlaní do obličeje. Poškozený lékařské ošetření nevyhledal.
30. Již z popisu skutkového děje, který měl být postižen jako přestupek, je zřejmé, že se jedná o stejný skutkový děj, pro který byla na Václava H. podána obžaloba a který byl zjištěn soudem i po provedeném dokazování tak, jak je popsáno shora, když před soud byl Václav H. postaven mimo jiné pro skutek, který spočívá v tom, že 6. 8. 2017 okolo 04.02 hodin v Kladně na třídě T. G. Masaryka v baru Ego Café před nejméně třemi přítomnými osobami udeřil nejméně čtyřikrát do obličeje Petra Š.
31. Po oznámení přestupku byla tato věc Václava H. usnesením Magistrátu města Kladna, které nabylo právní moci 5. 9. 2017, předána Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie Středočeského kraje a z vyjádření policie České republiky ze dne 4. 9. 2017 soud zjistil, že skutečně spisový materiál, který se týká předmětného skutku obžalovaného Václava H. byl zaslán policii České republiky a dokumenty k tomuto skutku policie připojila ke skutku, který byl dále proti Václavu H. veden a jedná se o skutek, ten samý, pro které proti Václavu H. probíhá v předmětné trestní věci nyní u Okresního soudu v Kladně spisové značky 1T 135/2018 trestní řízení.
32. Jinak řečeno, pro část skutkového děje popsanou pod bodem 1 výroku tohoto usnesení nebyl Václav H. v přestupkovém řízení postižen a jednání ze 6. 8. 2017 je projednáváno proti Václavu H. v předmětné trestní věci. Spisový materiál z přestupkového řízení pod spisovou značkou P 1489/17 – Ka byl předán policii 5. 9. 2017 bez toho, aniž by byl, jak bylo shora uvedeno, Václav H. v této věci pro přestupek postižen. Jednání pak je projednáváno v předmětném trestním řízení, jak bylo rovněž uvedeno.
33. Soud tedy projednával i jednání obžalovaného Václava H. popsané pod bodem 1 výroku usnesení a i o tomto skutku popsaném pod bodem 1 výroku usnesení soud rozhodoval.
34. Shora popsané důkazy, pokud jde o část skutkového děje, která je popsána pod bodem 1 výroku usnesení, hodnotil soud takto: Již z přestupkového spisu shora označeného je zjevné, že obžalovaný Václav H. byl obviněn pro přestupek, kterého se měl dopustit tím, že 6. 8. 2017 v přesně nezjištěnou dobu v Ego Café baru v Kladně v ulici T. G. M. 2320 úmyslně narušil občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustil jiného hrubého jednání, kdy několika ranami otevřenou dlaní do obličeje napadl Petra Š., nar. 10. 3. 1981. Z tohoto přestupkového spisu mj. vyplývá, že Václav H. byl z tohoto přestupku důvodně podezřelý, neboť situace byla na místě zjišťována policií České republiky tak, jak je popsáno shora a dále účast obžalovaného Václava H. na skutkovém ději popsaném pod bodem 1 výroku usnesení vyplývá především z kamerového záznamu z baru Ego Café. Z toho je zřejmé, že Václav H. v přítomnosti další řady hostů udeřil několikrát, nejméně čtyřikrát do obličeje Petra Š.
35. Kamerový záznam je zcela v souladu s výpověďmi svědka Š. tak, jak je učinil v přípravném řízení a u hlavního líčení. Tento svědek vypověděl, že obžalovaný H. ho obtěžoval uvnitř baru, bral to, pokud ho H. udeřil, nikoliv jako úder, ale jako provokaci. Před tímto konfliktem neznal nikoho z obžalovaných,

nemůže proto potvrdit stoprocentně, že to byl obžalovaný H[REDACTED], kdo ho uhodil. Nicméně to, že svědka uhodil obžalovaný H[REDACTED], je zcela zřejmé z kamerového záznamu. Obžalovaný H[REDACTED] je zcela jasně na záznamu identifikovatelný jako muž, který uhodil několikrát do obličeje poškozeného Š[REDACTED], uštědřil mu políček a to několikrát.

36. V neposlední řadě kromě důkazů popsaných shora usvědčovala obžalovaného H[REDACTED] z účasti na první části skutkového děje popsaného ve výroku usnesení svědkyně H[REDACTED]. Tato svědkyně vypověděla, že zaznamenala konflikt mezi Š[REDACTED] a obžalovaným H[REDACTED].
37. Popsané skutečnosti mohl soud hodnotit tak, že bylo zcela nepochybně zjištěno, že Václav H[REDACTED] měl účast na první části skutkového děje popsaného ve výroku usnesení a že z těchto důkazů vyplývá, že 6. 8. 2017 kolem 04.02 hodin v Kladně na třídě T. G. Masaryka v baru Ego Café před nejméně třemi přítomnými osobami (bar byl plný osob, bylo tam daleko více osob, jak vyplynulo z kamerového záznamu, dodává soud) udeřil nejméně čtyřikrát do obličeje Petra Š[REDACTED], uštědřil mu tzv. políčky. Sám svědek jednání obžalovaného považoval nikoliv za úder a újmu na tělesné integritě, ale jak svědek uváděl za provokaci, kdy obžalovaný zřejmě chtěl pokračovat ve fyzickém napadání, vyzýval poškozeného k opětování, ale svědek, jak vypověděl, se nenechal strhnout a úderu neopětoval.
38. Pokud soud provedl k části skutkového děje popsané pod bodem 1 výroku usnesení doplnění dokazování o přestupkový spis tak, jak je popsáno shora, mohl na základě tohoto důkazu i důkazů, které byly provedeny před původním rozhodnutím soudu prvního stupně ve věci a před rozhodnutím odvolacího soudu posoudit věc tak, že jednání obžalovaného Václava H[REDACTED] popsané pod bodem 1 výroku usnesení má charakter přestupkového jednání. Tak, jak to nakonec vyhodnotila i policie České republiky na místě činu, když postoupila k projednání předmětné jednání Václava H[REDACTED] do správního řízení Magistrátu města Kladna. Soud opětovně vyhodnotil část skutkového děje popsanou pod bodem 1 výroku usnesení tak, že obžalovaný Václav H[REDACTED] se tímto činem dopustil přestupkového jednání a toto jednání, které je jako součást další části skutkového děje, který je popsán pod bodem 2 výroku usnesení, nelze posoudit jako trestný čin výtržnictví podle § 358 odst. 1 a odst. 2 písm. a) trestního zákoníku i s ohledem na recidivu obžalovaného Václava H[REDACTED] tak, jak bude uvedeno ještě i níže a to v souvislosti s hodnocením důkazů, pokud jde o další část skutkového děje tak, jak je uvedeno a to část skutkového děje, který je popsán pod bodem 2 výroku usnesení.
39. Pokud jde o část skutkového děje popsanou pod bodem 2 výroku usnesení, zejména pokud jde o kamerový záznam z baru z rozhodné doby a z rozhodného místa, je nutné opětovně zkonstatovat, že pokud jde o druhou část skutkového děje, která se odehrávala za barem Ego Café v prostoru jakéhosi skladu či chodbičky, tak tam jednání všech aktérů předmětné události není zaznamenáno. Není z kamerových záznamů zřejmé, co se v této chodbičce či skladu odehrávalo. Z kamerového záznamu je zřejmé, že do tohoto prostoru šel nejprve poškozený Miloslav F[REDACTED], za ním pak obžalovaný JUDr. Martin R[REDACTED], který poškozeného tlačil před sebou, za ním pak H[REDACTED], P[REDACTED] a další osoby. Kamerový záznam pak zaznamenal až opětovně situaci, kdy uvedený prostor chodbičky při skladu jednotlivé osoby opouští poté, co se na místo dostavila lékařská služba první pomoci a nakonec na vozičku vyvezla z uvedeného prostoru poškozeného Miloslava F[REDACTED].
40. Pokud jde tedy o část skutkového děje popsanou pod bodem 2 výroku usnesení, nejméně tu část, která se odehrávala mimo záběry kamery, musel soud vycházet pouze

z výpovědí obžalovaných a svědků, aby zjistil, jak skutkový děj zejména v těchto prostorách, kde došlo ke zranění poškozeného Miloslava F[REDACTED], probíhal.

41. Především pokud jde o obžalovaného H[REDACTED], ten k věci nevypovídal a pokud jde o obžalovaného JUDr. Martina R[REDACTED], ten uváděl, že poškozený Miloslav F[REDACTED] byl ten, kdo neustále verbálně urážel ostatní návštěvníky baru nevybíravým způsobem, byl opilý, nezvládal chování. Když pak došlo k tomu, že F[REDACTED] byl za barem, vyhrožoval, že zavolá kumpány, tvrdé hochy, kteří s ostatními účastníky baru v podstatě zatočí.
42. Pro věrohodnost tvrzení obžalovaného JUDr. Martina R[REDACTED] o této události svědčí skutečnost, že Miloslav F[REDACTED] opravdu volal na tísňovou linku 158 policie České republiky tak, jak bylo popsáno shora. Záznam o volání poškozeného policii soud přehrál u hlavního líčení a z tohoto záznamu i z písemného přepisu volání poškozeného F[REDACTED] policii je zřejmé, že si obžalovaný JUDr. R[REDACTED] mohl myslet, pokud poškozený volal, že skutečně volá nějaké kumpány, kteří mají přijít na pomoc poškozenému, aby vystupovali v baru proti ostatním hostům. Poškozený F[REDACTED] totiž začal své volání policii České republiky takto: „Dobrý den, tady je vole přepadení, vole v baru, vole naproti Titaniku“. Už z oslovení, které poškozený Miloslav F[REDACTED] adresoval policii České republiky, kdy policisty oslovoval „vole“, mohlo vzbudit v obžalovaném dojem, že poškozený volá nějaké kumpány na pomoc. Obžalovaný R[REDACTED] pak uváděl, že šel za bar a to za situace, kdy poškozený F[REDACTED] ho celý večer urážel a sprostě s ním mluvil. Poškozený mu začal zase nadávat a tahat ho za mikinu. Cloumal s obžalovaným R[REDACTED], obžalovaný ho také chytil a zapadli spolu do nějakého prostoru, který je za barem a spadli na zem. Všude začaly padat flašky, sudy a jiné věci. Když byli na zemi, tak vstávali a přiběhli další lidé.
43. Shodně s obžalovaným R[REDACTED] v podstatě líčil situaci poškozený Miloslav F[REDACTED]. Rovněž uváděl, že konflikt nebyl vlastně konfliktem, bylo to jenom nedorozumění. Předtím obžalované neznal, slavil narozeniny, měl s nimi rozhovor v rámci opilosti. Fyzický kontakt byl ve stylu, že spadl do kuchyňky, někdo spadl na něj a ještě na něj někdo šlápnul. Když spadl do uličky, tak ví, že do něho někdo strčil, ale jestli ho H[REDACTED] strčil do skladu nebo za bar, to neví. Stál zády k baru, kde bylo zhasnuto. Někdo ho strčil dozadu, on se dozadu nedíval. Zapadl mezi bedny, sudy s pivy, nějaký sud na něho i spadl, když upadl na zem. Dovnitř přišlo několik lidí, ale těžko rozeznávat, kdo to byl. Není si vědom toho, že by ho někdo napadl s úmyslem mu nějak ublížovat.
44. Výpověď poškozeného je tedy v této části zcela v souladu s výpovědí obžalovaného R[REDACTED]. Obžalovaný R[REDACTED] byl první, který přišel k baru za poškozeného F[REDACTED] a natlačil ho podle kamerového záznamu do prostor chodbičky či skladu. Dále se pak za nimi nahnuly další osoby, obžalovaný H[REDACTED], obžalovaný P[REDACTED] a další osoby. Poškozený nepotvrdil, že by to byl obžalovaný R[REDACTED], který mu v tomto prostoru způsobil poranění. Pouze uvedl, že ho někdo strčil, upadl na zem, začaly padat různé předměty, spadl na něho i nějaký sud a pak přišlo na místo několik lidí, není si vědom toho, že by ho někdo napadl.
45. Jinak řečeno, z výpovědí poškozeného není zřejmé, že by mu ublížení na zdraví tak, jak bylo popsáno v důkazech shora, způsobil obžalovaný JUDr. Martin R[REDACTED] nebo obžalovaný Václav H[REDACTED] a dokonce ani odděleně stíhaný obžalovaný Svatopluk P[REDACTED]. Svatopluk P[REDACTED] jako obžalovaný v podstatě popsal stejně situaci jako obžalovaný JUDr. R[REDACTED] a jako poškozený F[REDACTED], že F[REDACTED] vyhrožoval, že si na ně zavolá kumpány a že s nimi všechno vyřídí. Pak si pamatuje, že on, P[REDACTED], byl za barem, pořád se tam něco pokřikovalo, R[REDACTED] šel za F[REDACTED] mu říct, ať se uklidní. Chytli se spolu, zapadli do uličky v zázemí baru nebo skladu, pak za nimi běžela

barmanka, před ním šel H [REDACTED], on šel za nimi. Stoupl si mezi ně, aby to uklidnil. F [REDACTED] vstával, viděl, že má v ruce flašku a on pak dostal dvě rány, sám P [REDACTED] měl zlomený nos a roztrženou hlavu. Neví, kdo mu to způsobil. R [REDACTED] zraněný nebyl, šel s ním.

46. Ani obžalovaný P [REDACTED] tedy nepotvrdil, že by viděl, že by kdokoliv z osob, které se dostavily na místo do skladiště či chodbičky, útočil na poškozeného F [REDACTED] a způsobil mu poranění tak, jak je popsáno shora. Nepotvrdil ani, že by to byl obžalovaný R [REDACTED] ani že by to byl on nebo obžalovaný H [REDACTED]. Neviděl, že by R [REDACTED] udeřil pěstí do nosu poškozeného F [REDACTED]. Když on, P [REDACTED], vešel do chodbičky, kde byla mela, F [REDACTED] se zvedal ze země a měl v ruce flašku. Jeho, P [REDACTED], někdo udeřil, ale neví, jestli to byl F [REDACTED], neví, kdo ho uhodil. Neviděl ani, že by mlátil poškozeného F [REDACTED] obžalovaný H [REDACTED].
47. Ani jeden z obžalovaných, ani poškozený Miloslav F [REDACTED] nepotvrdili, že by konflikt byl proto, že obžalovaní H [REDACTED], R [REDACTED] a P [REDACTED] chtěli po poškozeném Miloslavu F [REDACTED], aby odložil mobilní telefon. Pouze R [REDACTED] se snažil, aby F [REDACTED] nevolal kumpány, když říkal, že zavolá své kumpány a že si s nimi všechno vyřídí. Jediný, kdo šel říci F [REDACTED], aby se uklidnil, byl JUDr. Martin R [REDACTED], ale šel říci poškozenému, aby se uklidnil, nešel za poškozeným kvůli tomu, aby mu vzal mobilní telefon. Nic takového se nestalo, to nepotvrdil nikdo, ani slyšení svědci, ani slyšená svědkyně H [REDACTED], ani poškozený F [REDACTED], ani nikdo z dalších osob v baru zúčastněných. Všichni shodně uváděli, že pouze chtěli, aby poškozený F [REDACTED] netelefonoval.
48. Soud uvedené skutečnosti hodnotil tak, že pokud Miloslav F [REDACTED] telefonoval pro policii, mohl si důvodně s ohledem na to, jakým způsobem policii oslovoval, JUDr. R [REDACTED] myslet, že skutečně volá kumpány, aby se dostavili do baru a prohloubili potyčky, které tam mezi hosty nastaly a to včetně fyzických. Chtěl proti poškozenému zakročit, aby ten přestal telefonovat, aby kumpány nevolal, strčil ho do chodbičky či skladu a pak nastaly události tak, jak je popsáno shora a jak je všichni v podstatě shodně popisovali. Poškozený F [REDACTED] upadl na zem a nebylo zjištěno, kdo konkrétně mu způsobil nakonec poranění, která v prostoru baru utrpěl. Ani poškozený to ve svých procesně použitelných výpovědích neuvedl. Naopak situaci líčil tak, že újma na zdraví, kterou v důsledku tohoto jednání v chodbičce či skladu utrpěl, byla v důsledku toho, že nějaký předmět tam uskladněný na něho padl, svědek uváděl, že sud.
49. Z pořízené fotodokumentace při ohledání na místě činu se sud skutečně v uvedeném prostoru nacházel, ale byl v pozici, že nemohl spadnout na poškozeného. Nicméně je tam řada dalších předmětů, které na poškozeného spadnout mohly a poranění v obličeji i zlomeninu nosu mu způsobit mohly. Jsou tam různé barely, přepravky z umělé hmoty, naplněné krabice tekutinami a podobně. Nachází se tam i smeták ležící v tratolišti krve poškozeného. Znalkyně MUDr. Plocková Tatičová ve výpovědi u hlavního líčení se vyjádřila tak, že má veliké pochybnosti o tom, že nejtěžší poranění, které poškozený utrpěl a to zlomeninu nosních kůstek mohl utrpět tak, že mu nějaký předmět padl na obličej nebo že sám utrpěl zlomeninu nosu pádem obličejem na zem, protože v takovém případě by musel mít daleko větší zhmožděniný měkkých tkání v obličeji, než jaké u poškozeného skutečně zjištěny byly. Nicméně znalkyně ve své výpovědi u hlavního líčení připustila, jak je uvedeno shora, možnost nejméně deseti procent, že takovým způsobem poškozený poranění a to zejména zlomeninu nosních kůstek v obličeji utrpět mohl. Tedy při pádu obličejem na zem nebo při pádu i lehčích předmětů na obličej poškozeného jako byly například přepravky z umělé hmoty nebo lahev naplněná alkoholem.

50. Za této situace dospěl soud k závěru, že z důkazů rozhodně nevyplývá, že by dne 6. 8. 2017 kolem 04.05 hodin v Kladně na třídě T. G. Masaryka v baru Ego Café se záměrem zamezit poškozenému Miloslavu F. oznámit napadení Petra Š. obžalovaným Václavem H. na policii, všichni obžalovaní, tedy H., R. a P. křičeli, aby F. odložil mobilní telefon. H. udeřil Š. do obličeje, křičel na F., aby odložil mobilní telefon a když na to F. nereagoval a volal na policii, přistoupil k němu do prostoru za pultem obžalovaný JUDr. R. a udeřil poškozeného Miloslava F. pěstí do hlavy a do nosu, až upadl na zem do chodbičky v zázemí provozovny, kam přišli též obžalovaní P., H. a poškozeného mlátili pěstmi do hlavy. V důsledku toho měl poškozený Miloslav F. upadnout do bezvědomí a všichni obžalovaní mu měli způsobit poranění popsané shora.
51. Nebylo prokázáno, že by všichni obžalovaní vyzývali F., aby netelefonoval na policii, protože jak bylo shora uvedeno, jediný, kdo v této souvislosti hovořil s poškozeným, byl JUDr. Martin R. a ten s ohledem na to, jaká užíval slova F. vůči policii, důvodně mohl předpokládat, že poškozený uskutečňuje to, co předtím řekl, že volá na místo své kumpány, aby zasáhly do potyček v baru. Jak poškozený, tak JUDr. R. a všichni další, zejména obžalovaný P. i poškozený Š. jasně vypověděli, že se nestalo, že by JUDr. R. v baru udeřil F. pěstí do hlavy a do nosu, až upadl na zem do chodbičky v zázemí provozovny. Na kamerovém záznamu nic takového není zjevné, naopak kamerový záznam je v souladu s tím, co jednotlivé osoby k této části skutkového děje vypovídali a to, že za Miloslavem F. do prostoru chodbičky se natlačil obžalovaný R., pak servírka, H. a P., když P. už viděl poškozeného ležícího na zemi. R. tvrdil, že poškozeného pouze strčil a poškozený tvrdil, že do něho někdo strčil a on upadl na zem a poranění si mohl způsobit tím způsobem, že upadl nebo na něho spadl nějaký předmět, který v chodbičce, potažmo skladu byl, což znalkyně, byť pouze s deseti procentní mírou pravděpodobnosti připustila. Připustila, že tímto způsobem mohl poškozený utrpět poranění popsané shora.
52. Jinak řečeno, z provedených důkazů vyplývá pouze skutečnost, pokud jde o obžalovaného R., že poškozený F. telefonoval za pultem baru. Přistoupil k němu obžalovaný R., poškozený chtěl zmizet v chodbičce či skladu baru, obžalovaný R. do tohoto prostoru poškozeného natlačil, pak se tam nahrnuly další osoby tak, jak je popsáno shora a poškozený utrpěl poranění, ale nebylo zjištěno, že by se tak stalo v důsledku jednání některých osob, které se na místo do prostoru skladu či chodbičky za poškozeným dostavily.
53. Aby měl soud prvního stupně jistotu, jakým způsobem má hodnotit kamerový záznam, byl předmětný kamerový záznam z baru Ego Café opětovně u hlavního líčení přehrán a soud opětovně z tohoto kamerového záznamu zjistil stejné skutečnosti, jako tomu bylo při přehrávání kamerového záznamu poprvé. Před vyhlášením usnesení ze dne 9. 4. 2019 spisové značky 1T 135/2018, které bylo zrušeno usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2019. Opětovně soud zjistil, že se skutkový děj popsaný pod bodem 2 výroku usnesení odehrál tak, jak je tam popsán a to až do doby, kdy osoby zúčastněné na skutkovém ději stanuly mimo záběr kamery.
54. Z kamerového záznamu jasně vyplývá, že skutkový děj, který je popsán pod bodem 2 výroku usnesení, se skutečně takto odehrál, že se odehrál tak, že skutečně dne 6. 8. 2017 okolo 4:05 hodin v Kladně, na třídě T. G. Masaryka v baru Ego Café, se záměrem zamezit poškozenému Miloslavu F. telefonovat všichni obžalovaní požadovali, aby poškozený Miloslav F. odložil mobilní telefon, obžalovaný Václav H. udeřil poškozeného Petra Š. do obličeje a požadoval na poškozeném Miloslavu

F[redacted] aby netelefonoval, a když na to poškozený F[redacted] nereagoval a dále telefonoval, přistoupil k němu do prostoru za pultem baru obžalovaný JUDr. Martin R[redacted] a poškozeného Miloslava F[redacted] natlačil do chodbičky v zázemí provozovny, kam přiběhli též Svatopluk P[redacted], Václav H[redacted] a další osoby.

55. Jinak řečeno ze shora popsaných důkazů podle názoru soudu pouze vyplývá, že pokud jde o část skutkového děje popsanou pod bodem 2 výroku usnesení, bylo na základě nich zjištěno (což vyplývá zejména i z nejobjektivnějšího důkazu a to kamerového záznamu, který soud prvního stupně shlédl opakovaně, aby se ujistil o správnosti svých závěrů), že obžalovaní Václav H[redacted] a JUDr. Martin R[redacted] 6. 8. 2017 kolem 04.05 hodin v Kladně na třídě T. G. Masaryka v baru Ego Café chtěli zabránit poškozenému Miloslavu F[redacted] telefonovat, požadovali i za účasti původně spoluobžalovaného P[redacted], aby F[redacted] odložil mobilní telefon, obžalovaný Václav H[redacted] udeřil Petra Š[redacted] do obličeje a požadoval na poškozeném F[redacted], aby netelefonoval a když na to poškozený F[redacted] nereagoval a dále telefonoval, přistoupil k němu do prostoru za pultem obžalovaný JUDr. Martin R[redacted] a poškozeného Miloslava F[redacted] natlačil do chodbičky v zázemí provozovny, kam přiběhli též Svatopluk P[redacted], Václav H[redacted] a další osoby. Poškozený Miloslav F[redacted] v chodbičce za barem nezjištěným způsobem utrpěl zranění podrobně popsané pod bodem 2 výroku usnesení. Václav H[redacted] pak ještě opět přistoupil před barovým pultem ke Š[redacted] a udeřil ho dvakrát do obličeje.
56. Nebylo zjištěno, že by poranění poškozeného způsobil JUDr. Martin R[redacted] nebo obžalovaný Václav H[redacted] nebo Svatopluk P[redacted], který je stíhán odděleně. Nebylo zjištěno, že by obžalovaní H[redacted], R[redacted] a P[redacted] napadli poškozeného proto, že ho společně po vzájemné dohodě vyzývali k tomu, aby odložil mobilní telefon a nevolal policii a za tím účelem ho fyzicky napadli.
57. Byl zjištěn drobný fyzický útok ze strany obžalovaného JUDr. Martina R[redacted] a ze strany obžalovaného Václava H[redacted] drobné fyzické útoky tak, jak jsou popsány shora, nevhodné chování v baru obou obžalovaných, když vyzývali poškozeného, aby odložil mobilní telefon a netelefonoval a přitom hlučeli.
58. Uvedené skutečnosti podle názoru soudu jednoznačně svědčí o tom, že jak obžalovaný Václav H[redacted], tak obžalovaný JUDr. Martin R[redacted] jednáním popsaným pod bodem 2 výroku usnesení nemohli naplnit znaky skutkových podstat zločinu vydírání podle § 175 odst. 1 a odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 a odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. To proto, že nebylo zjištěno, že by obžalovaný Václav H[redacted] a JUDr. Martin R[redacted] jiného násilím nutili, aby něco opomenul a čin spáchali nejméně se dvěma osobami a nebylo zjištěno, že společným jednáním více osob se dopustili veřejně a na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti tím, že napadli jiného. Václav H[redacted] dokonce za situace, že by čin spáchal opětovně.
59. I po zrušujícím usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2019 spisové značky 9To 198/2019 ve vztahu k usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 9. 4. 2019 spisové značky 1T 135/2018 a po částečném doplnění dokazování ve smyslu pokynů tam uvedených mohl soud prvního stupně učinit pouze ten závěr, že obžalovaným Václavu H[redacted] a JUDr. Martinu R[redacted] na základě shora popsaných důkazů byly prokázány pouze drobné hospodské šarvátky, drobné údery, políčky poškozeným a natlačení. U obžalovaného H[redacted] Petru Š[redacted] a Miloslavu F[redacted]. U obžalovaného JUDr. Martina R[redacted] Miloslava F[redacted] natlačení do prostoru skladu či chodbičky. V takových jednání obžalovaných podle názoru soudu prvního stupně nelze spatřovat trestné činy.

60. To i za situace, kdy svědek Petr Š[] u hlavního líčení mimo jiné uvedl, že pokud jde o intenzitu úderů, které dostal, myslí si, že to nestojí za řeč, dostal, myslí si, otevřenou dlaní, byly to facky. Poškozený Miloslav F[] uzavřel svoji výpověď tak, že uvedl, že v době, kdy byl napaden v baru, nespatořoval v tom nějaký úmysl a postupem času došel k tomu, že mu nikdo úmyslně neublížil. S odstupem času to člověk nevidí tak černě, že se něco stalo. Že se člověk pere, to se stává dnes a denně.
61. Navíc je nutné zkonstatovat, že v újmě na zdraví poškozeného Miloslava F[] byla shledána, jak vypověděla znalkyně MUDr. Olga Plocková Tatičová u hlavního líčení a jak uzavřela ve svém znaleckém posudku, pouze újma trvající nejdéle pět dnů. Tedy újma na zdraví poškozeného nakonec netrvala ani sedm dnů, tedy ani dobu, kdy je nutné považovat újmu na zdraví člověka za takovou újmu, která znamená pro toho, pokud mu takovou újmu na zdraví způsobí, že se dopustil trestného činu.
62. Je nutné opět zkonstatovat, že i policie České republiky, pokud jde o část skutkového děje popsanou pod bodem 1, shledala přestupkový charakter jednání u obžalovaného Václava H[] a zaslala k řešení uvedený skutek Magistrátu města Kladna.
63. Zde musí soud uvést, což není bezvýznamná skutečnost, že při závěrečné řeči zmocněnce poškozeného Miloslava F[] tento navrhoval, aby obžalovaní byli obžaloby zproštěni za svého klienta Miloslava F[]. To proto, že podle závěrů zmocněnce poškozeného Miloslava F[] nebylo prokázáno, že by se stal skutek popsaný nyní pod bodem 2 obžaloby, původně pod bodem 3 obžaloby.
64. Soud tedy uzavírá, že z hlediska skutkových a právních závěrů je možné vyvodit, pokud jde o část skutkového děje popsanou pod bodem 1 výroku usnesení, že obžalovaný Václav H[] v rozhodné době a na rozhodném místě před řadou přítomných osob udeřil nejméně čtyřikrát do obličeje Petra Š[]. Jednalo se o drobné údery, facky, o kterých svědek prohlásil, že se jednalo o malou intenzitu jednání obžalovaného. Pokud jde o skutkový děj popsaný pod bodem 2 výroku usnesení, že v rozhodné době a na rozhodném místě Václav H[] opětovně udeřil fackou Petra Š[] do obličeje. JUDr. Martin R[] natlačil poškozeného do zázemí baru a strčil do poškozeného, když chtěl, aby poškozený netelefonoval. Poškozený F[] pak zhodnotil situaci tak, že došel k tomu, že mu nikdo úmyslně neublížil. Obžalovaní se takových jednání dopustili před řadou osob v baru, který byl plný lidí.
65. Podmínky trestnosti činu je třeba interpretovat ve světle zásad trestního práva, mezi které patří i zásada subsidiarity trestní represe, která vyžaduje, aby stát uplatňoval prostředky trestního práva zdrženlivě jen v případech, kde jiné právní prostředky selhávají nebo nejsou efektivní.
66. Tento princip neznamená, že by bylo vyloučeno vyvození trestní odpovědnosti pachatele v případech společensky škodlivých činů a současně samotná existence jiné právní normy umožňující nápravu závadného stavu způsobeného pachatelem ještě nezakládá nutnost postupu jen podle této normy s odkazem na citovanou zásadu bez možnosti aplikace trestněprávních institutů. Je možné v konkrétních případech zcela výjimečně učinit závěr o nedostatečné společenské škodlivosti toho kterého činu, jestliže z určitých důvodů není vhodné uplatňovat trestní represí a pokud posuzovaný čin svojí závažností neodpovídá ani těm nejlehčím běžně se vyskytujícím trestným činům dané právní kvalifikace.
67. Soud je toho názoru, že to je právě případ obžalovaných Václava H[] a JUDr. Martina R[]. Jednání, které nakonec bylo oběma obžalovaným prokázáno tak, jak je popsáno shora, je jednání nižší společenské škodlivosti, která nedosahuje výše společenské škodlivosti ani pokud jde o spáchání trestného činu výtržnictví ve smyslu

§ 358 trestního zákoníku. Výtržnictví se dopustí ten, kdo hrubě porušuje občanské soužití a smyslem tohoto ustanovení je chránit klidné soužití občanů proti závažnějším útokům narušujícím veřejný klid a pořádek, přičemž výtržnické jednání je vnímáno jako projev skutečně záporného vztahu pachatele ke společnosti jako celku, ke spoluobčanům vůbec nebo k hodnotám, na nichž je založeno uspořádání pospolitosti určitého širšího okruhu lidí.

68. V daném případě však šlo zjevně o hospodskou šarvátku, kterou jak vyplývá z popisu výpovědí všech osob, které učinily ve stádiu, kdy výpovědi byly procesně použitelné zpravidla poté, kdy jednotliví aktéři skutkových dějů vystřízlivěli a nebyli pod vlivem alkoholu, tak situaci hodnotili tak, že se jednalo o drobnější hospodskou šarvátku, která nenaplnuje shora popsané skutečnosti.
69. Hospodská šarvátka obou obžalovaných nebyla namířená proti konkrétní osobě a pokud jde o poškozeného Miloslava F[REDACTED], nakonec újma na zdraví, která poškozenému vznikla (a nebylo prokázáno, že v důsledku jednání obžalovaných) byla újma na zdraví, která trvala pouhých pět dnů. Nelze než znovu připomenout, že část skutkového děje popsanou pod bodem 1 výroku usnesení již policie České republiky označila jako přestupkové jednání obžalovaného Václava H[REDACTED] a jako takové ho postoupila k projednání Magistrátu města Kladna.
70. Není důvod jednání obou obžalovaných bagatelizovat, avšak s ohledem na skutečnosti, které byly podle názoru soudu prokázány tak, jak je popsáno shora i s přihlédnutím k postoji všech poškozených ve věci tak, jak je rovněž popsáno shora, nelze podle názoru soudu v jednání obžalovaných spatřovat trestné činy, avšak je možné uzavřít, že skutečně zjištěné skutky obou obžalovaných by mohl příslušný správní orgán považovat u toho kterého z obžalovaných za přestupek, a proto soud ve smyslu § 222 odst. 2 trestního řádu postoupil věc obžalovaných, vedenou u Okresního soudu v Kladně pod spisovou značkou 1T 135/2018 pro skutek tak, jak je podrobně popsán ve výroku usnesení, k projednání jako příslušnému správnímu orgánu Magistrátu města Kladna, na jehož území k jednání obžalovaných došlo.
71. K pokynům obsaženým ve shora označeném zrušujícím rozhodnutí Krajského soudu v Praze, které byly soudu prvního stupně uloženy, soud prvního stupně považuje za nutné učinit ještě tato vyjádření:
72. Pokud jde o hovor poškozeného na tísňovou linku 158, zabýval se tímto hovorem soud již shora a je nutné dodat, že obžalovaní byli soudem prvního stupně uznáni vinnými účastí na druhé části skutkového děje tak, jak je popsána ve výroku usnesení tak, že požadovali, aby poškozený F[REDACTED] netelefonoval. Zda se tedy poškozený obrátil na policii České republiky nebo na někoho jiného (o tom alespoň některé okolnosti svědčily tak, jak je popsáno shora a tak, jak to uváděl obžalovaný JUDr. Martin R[REDACTED]), je méně důležité. Nejdůležitější je, že nebylo prokázáno, že oba obžalovaní se dopustili násilí proti poškozenému, způsobili mu újmu na zdraví a to proto, že nutili poškozeného, aby netelefonoval na policii České republiky. Nic takového ze shora popsaných důkazů nevyplynulo a tak, jak bylo shora popsáno, i hovor poškozeného s policií svědčí o tom, že sice poškozený skutečně, jak bylo zjištěno ze záznamů na linku 158, policii volal, ale rozhodně to bylo svérázným způsobem tak, že například JUDr. Martin R[REDACTED] si mohl vyložit, že poškozený volá svým kumpánům a nikoliv na policii tak, jak je to popsáno shora.
73. Pokud jde o hlasové projevy svědkyně H[REDACTED], které jsou rovněž zachyceny na záznamu telefonátu poškozeného na linku 158, je zjevné, že svědkyně se dostala do stavu, kdy byla rozrušená, neboť několik mužů v baru, kde pracovala, rozpoutalo hospodskou šarvátku, se kterou si zjevně nedovedla poradit. Avšak ani z projevů

svědkyně H [REDAKCE] tak, jak vyplývají ze záznamu telefonátu poškozeného na linku 158, není zřejmé nic, co by svědčilo o tom, že obžalovaný H [REDAKCE] nebo obžalovaný JUDr. Martin R [REDAKCE] se dopouští násilností proti poškozenému F [REDAKCE]. Takových, které by vedly ke způsobení poranění poškozeného nebo že by ho za užití násilí nutili k tomu, aby telefon odložil a netelefonoval. Je pravda, že to bylo důvodem ke shora popsaným jednáním obžalovaných, nicméně jednání nebyla takové závažnosti tak, jak to soud popsal shora, aby bylo možné shledat v jednání jak obžalovaného H [REDAKCE], tak JUDr. Martina R [REDAKCE] trestný čin.

74. Soud prvního stupně je toho názoru, že i po opětovném projednání věci, zejména tak, jak je uvedeno shora, po opětovném shlédnutí kamerového záznamu z místa činu, je právě situace obou obžalovaných taková, že lze použít ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku o subsidiaritě trestní represe a jednání obžalovaných posoudit jako méně společensky závažné. Společensky škodlivé pouze do té míry, že v jednání jak obžalovaného H [REDAKCE], tak obžalovaného JUDr. R [REDAKCE] může správní orgán shledat přestupek. Že jednání obou obžalovaných tak, jak je popsáno v obou částech skutkového děje ve výroku usnesení, nenaplnuje znaky skutkových podstat žádného z trestných činů, pro které byla na obžalované podána obžaloba a to ani trestného činu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, u obžalovaného H [REDAKCE] i odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Soud prvního stupně uzavírá, že i v případě obou obžalovaných a skutků popsaných ve výroku usnesení jde právě o jednání, kde není dostatečná společenská škodlivost jednání obou obžalovaných, respektive nebylo zjištěno, že by se oba obžalovaní potřebného stupně společenské škodlivosti svým jednáním dopustili tak, aby jejich jednání mohlo být posouzeno jako trestný čin i pokud jde o výtržnictví. Pokud se někdo dopustí přečinu výtržnictví, musí se jednat o závažné, hrubé porušení norem společenského chování. Je obecně známo, že obdobným hospodským šarvátkám, jako byla šarvátka zjištěna v tomto případě a to jak v případě části skutkového děje popsaného pod bodem 1, tak v případě části skutkového děje popsaného pod bodem 2 se vyskytují běžně a zpravidla jsou posuzovány, pokud se to orgány represivní, zejména policie dozví, jako jednání přestupková. Soud znovu musí zdůraznit, že policie České republiky skutek popsaný u obžalovaného Václava H [REDAKCE] pod bodem 1 výroku usnesení jako přestupek postoupila ihned po zjištění situace na místě správnímu orgánu, tedy Magistrátu města Kladna. Další jednání obžalovaného H [REDAKCE] a jednání obžalovaného JUDr. Martina R [REDAKCE] se nijakým vážnějším způsobem nestupňovalo, Václav H [REDAKCE] v poličkách pokračoval a JUDr. Martin R [REDAKCE] pouze nevhodným způsobem zatlačil poškozeného F [REDAKCE] do míst za barem, kde pak poškozený F [REDAKCE] nezjištěným způsobem utrpěl poranění. Oba pak vyzývali poškozeného F [REDAKCE], aby netelefonoval. Takové jednání obou obžalovaných by po formální stránce naplnilo znaky skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1, u obžalovaného H [REDAKCE] dokonce § 358 odst. 1 a 2 písm. a) trestního zákoníku s ohledem na skutečnost, že již byl pro přečin výtržnictví postižen. Nicméně s ohledem na shora popsané skutečnosti stupeň společenské škodlivosti jednání obou obžalovaných nedosahuje takové výše, aby jednání obžalovaných mohlo být jako takový přečin posouzeno. S ohledem na shora popsané skutečnosti, které byly skutečně na základě důkazů zjištěny, nelze podle názoru soudu prvního stupně uplatňovat odpovědnost podle trestního zákoníku. Je možné uplatnit odpovědnost obou obžalovaných případně pro přestupkové jednání v rámci správního řízení. Soud prvního stupně proto v souladu s tímto závěrem postupoval a věc obžalovaných Václava H [REDAKCE] a JUDr. Martina R [REDAKCE] pro skutek popsaný pod bodem 1 a 2 výroku usnesení postoupil příslušnému správnímu orgánu tedy k projednání ve správním řízení a to Magistrátu města Kladna ve smyslu § 222 odst. 2 trestního řádu.

Poučení:

Proti usnesení může státní zástupce podat stížnost do tří dnů od oznámení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu.

Kladno 3. prosince 2019

JUDr. Jiřina Říhová v.r.
předsedkyně senátu